

[Helge Sander]

Jensen, på, at Jens Otto Krag havde forestillet sig denne model i 1960'erne. Jeg kunne vende det om og sige: Hvorfor lavede man den så ikke sådan, da man indførte det? For det er klart, at det er en udvidelse, og med hensyn til de økonomiske aspekter er jeg helt på linie med den konservative ordfører, hr. Per Stig Møller. Jeg er heller ikke sikker på, at bemærkningerne til forslaget holder vand, hvis vi vurderer det ud fra de forskellige synsvinkler, som hr. Per Stig Møller ganske rigtigt ridsede op.

Dertil kommer, at jeg er bange for, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at vedtage overenskomster på det private område, når man har forslag som det, vi har til behandling her i dag.

Jeg sagde også i maj, da vi behandlede det sidste gang, at jeg syntes, det var naturligt, at fagbevægelsen rejste dette som et ønske ved overenskomstforhandlingerne, hvis man lagde så meget vægt på det, som vi møder ved behandlingen her i salen, ved konferencer og ved møder rundt omkring.

Men da man fremlagde sine krav til overenskomsterne, var det slet ikke nævnt, og selvfølgelig var det ikke det. Hvorfor skulle fagbevægelsen bruge kræfter på et område, hvor man ved at Folketinget griber ind og sørger for, at det bliver klaret?

Jeg mener principielt, at vi rører ved noget meget centralt. For det er jo akkurat det samme, der sker, når vi her diskuterer – som vi har gjort et par gange og ifølge det, jeg har læst fra arbejdsministeren, igen skal til at tale om – varslingsreglerne ved større afskedigelser. Det har været fremdraget fra enkelte sider forud for overenskomstforhandlingerne, men det har jo mest været i festtalerne, vi har hørt om det, fordi det er unødvendigt for fagbevægelsen at kæmpe for det, når man ved, der sidder et flertal i dette Ting, som har lovet helt op til 77 dages varslings.

Jeg kan godt forstå, at man anvender ressourcerne på en anden måde. Og i det hele taget mener jeg faktisk, at disse tiltag, herunder det forslag, vi har til behandling nu, er en slags sabotage mod de frie overenskomstforhandlinger, fordi man kommer med det ene tvangsindgreb efter det andet. Og den nye arbejdsminister har jo heller ikke kunnet holde sin indblandingstrang tilbage her under overenskomstforhandlingerne med hensyn til tvungen

orlovsret og tvungen arbejdsmarkedspension. Så det perspektiv synes jeg heller ikke man skal overse, når vi diskuterer denne udvidelse af ATP-ordningen.

Som det er fremgået af disse bemærkninger, føler vi også, at det er nødvendigt, at vi dykker ned i problematikken, inden vi tager endelig stilling. Men det har vi også udvalgsarbejdet til. Og det er naturligt for det parti, jeg repræsenterer, at vi må stille os spørgsmålet: Hvorfor er det kun de private arbejdsgivere, der skal yde bidrag?

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Det, som får mig herop, er, at både hr. Helge Sander og hr. Per Stig Møller fra henholdsvis Venstre og De Konservative taler så meget om, at man griber ind i de overenskomster, der forhandles.

Nu er det jo sådan, at der i ATP's bestyrelse sidder repræsentanter både for Dansk Arbejdsgiverforening og LO, og jeg tror egentlig, at de har tjekket af med hinanden, at det er et spørgsmål, man skal løse på den her foreslåede måde, og derfor tror jeg, at man i de overenskomstforhandlinger, der har været på arbejdsmarkedet, har taget højde for det.

Det er selvfølgelig altid rart, at man fra politisk side er opmærksom på, at de frie forhandlinger på arbejdsmarkedet er værd at holde i højsædet. Men der er altså også områder som pensionsområdet, som jeg tror man bedst løser på den her foreslåede måde, og det er det, arbejdsmarkedets parter har set til fulde, herunder også FTF-organisationerne, som jo også er repræsenteret i ATP's bestyrelse, skulle jeg hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Jørgen Jensen – og det føler jeg mig også overbevist om at jeg sagde – at der ikke er tale om, at vi griber direkte ind i overenskomstforhandlingerne, men indirekte gør vi det jo. For med de klare signaler, der er givet herfra, vil fagbevægelsen selvfølgelig ikke stille det som et af sine krav, men flytter indsatsen til et andet område, og derfor bliver det jo indirekte et indgreb i overenskomsterne. Det synes jeg gør en meget væsentlig forskel, og derfor ønsker jeg at præcisere det.